

Behandling udtalt, at det for mig stod saaledes, at man først maatte være enig om Bankraadets Virksomhed, førend man kunde tage en endelig Bestemmelse om Bestyrelsens og Bankraadets Sammensætning, og at det let kunde komme til at staa saaledes, som det forelaa ved 2den Behandling, og jeg vil sige endnu mere, naar Endringsforslaget, som nu er taget tilbage, ogsaa var kommet til, at der i Virkeligheden ikke var Anledning til andet end ganske simpelt at holde et Regeringskontor til at besørge det hele, saa at der i Virkeligheden ikke var noget for et Bankraad at bestille, idet der ikke haves nogen Bankvirksomhed. Kontrollen med, at der ikke bliver udfærdiget flere Papirer, end der maa, og at Forretningerne gaa ordentlig, er det samme, der sker i ethvert finansielt Regeringskontor, og intet andet. Det er en Bemærkning, jeg tidligere har gjort, at det forekommer mig, at det ikke er værd at komme i alt Fald dybt ind paa dette Spørgsmaal, for man er klar over, hvorledes hele Virksomheden skal ordnes. Men jeg skal udtrykkelig gøre den Bemærkning med Hensyn til § 13, at det er et overordentlig ubestemt Udtryk, hvormed Paragraffen begynder, nemlig, at ved Siden af Bestyrelsen staar et Bankraad. Det vil altsaa sige, at Bankraadet skal være administrerende, uden at der dog senere i hele Paragraffen findes en eneste Antydning af, paa hvilken Maade Administrationen skal finde Sted. Det vil maasse erindres, at i det oprindelige Regeringsforslag vare disse Funktioner skarpt adskilte fra hinanden, nemlig den administrative Funktion og den tilsynshabende, den kontrollerende Funktion gennem en Repræsentation. Her derimod ere disse to Funktioner stilledes op jævnfides med hinanden. Ved Siden af Bestyrelsen staar et Bankraad, og senere hen ser man, at dette skal forhandle om Bankens Interesser, kan fremsætte Forslag til Forandring i Bankens Statutter o. s. v. Det er en Virksomhed for sig; men noget nærmere til Forstaaelse af, hvilken administrativ Funktion Bankraadet skulde have, findes ikke i hele Paragraffen. Jeg gør opmærksom paa det i Forvejen, for at man ikke siden skulde sige, at den, der tier, samtykker; for at man ikke siden skal glemme, at jeg tidligere har gjort ganske lignende Bemærkninger, og da sige, at naar jeg intet har sagt derimod, har jeg samtykket. Det er ikke for at indbyde den ærede Ordfører til en ny Diskussion om dette Spørgsmaal, at jeg gør disse Bemærkninger; det ligger egentlig heller ikke for, naar det ikke skal have afgørende Betydning for et Ja eller Nej til Loven

som Helhed, da der ikke er stillet Endringsforslag, der slutte sig dertil; men det er en Reservation fra min Side, for at man ikke skulde glemme mine tidligere Indvendinger, saaledes at man troede, at naar jeg tav nu, havde jeg samtykket. Noget af det allervigtigste, man absolut maa blive enig om, er Tilvejebringelse af Statutter for Banken. Banken kan selvfølgelig ikke træde i Virksomhed, fordi der er indmeldt 5 Millioner, den kan ikke gøre det, før der er Statutter. Men naar der fra dette Bankraad og Regeringen fremkommer Statutter, derom kan ingen sige noget. § 5 bestemmer, at Banken begynder sin Virksomhed, naar mindst 3 Kreditforeninger have anmeldt at ville indtræde som Interessenter med et Beløb af 5 Mill., men Banken kan ikke begynde sin Virksomhed, før der er Statutter. Den kan kun begynde sin Virksomhed med at faa fat paa et Bankraad og saa det til at gøre Forslag til Statutter; men dermed haves ikke Statutterne endnu, thi de skulle først godkendes af Regeringen. Det vil altsaa være en Illusion for vedkommende Forening, naar den stoler paa, at Hypotekbanken træder i Virksomhed, saa snart dette er sket. Der maatte i alt Fald staa, at Banken træder i Virksomhed, saa snart dette er sket, og en vis Tid efter, at Statutterne ere komne. Den simpleste Maade at sikre sig dette paa er selvfølgelig den, som fandtes i det oprindelige Forslag, at Statutterne komme til Stede ved kongelig Anordning, saa var man da vis paa, at de vare der. En anden Maade var: dersom man satte de Statutbestemmelser, som man lægger særlig Vægt paa, med ind i Loven, saa var man ogsaa vis paa, at Statutterne vare til Stede paa den Tid, da Banken skal til at arbejde. Men saaledes som det staar her, kan man aldeles ikke være vis paa det, slet ikke. — De Doblekte, jeg forbeholdt mig til at gøre mine Reservationer, ere maasse blevne til nogle Gange 5 Minutter, men jeg haaber dog, at det ærede Tings Taalmodighed ikke er bleven sat paa en altsfor haard Prøve derved.

Brandes: Den højtærede Finansminister beklagede, at der ikke var levet nogen Tid til at sætte sig ind i de Endringsforslag, som ere stilledes af den ærede Ordfører. Jeg skal slutte mig til denne Beklagelse. Det er lidt forbavsende for os, at nu, da man skulde tro, der var god Tid til at bearbejde Sagerne og forhandle dem her i Tinget, sker det dog paa samme Maade, som man var vant til i den sidste Halvdel af Marts i den tidligere Periode, hvor vi